

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

23 Allah'ın huzurunda, kendisinin izin verdiği kimselerden başkasına şefaathat fayda sağlamayacak, izin verdiği kimselerden başkasının şefaathatı de fayda veremeyecek. Nihayet şefaathat edenlerin ve edilenlerin yüreklerinden korku giderilince:

“-Rabbimiz ne buyurdu?” diye sorarlar. On-lar da:

“-Hakkı, doğruları söyledi” derler. Yüce ve büyük olan O'dur.

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَآنَا أَوْيَاكُمْ لَعَلَّكُمْ هُدًى
أَوْفَىٰ ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

24 “-Göklerden yağdırarak, yerden mahsuller, meyvalar verdirerek, madenler çıkarttırarak size rızık ve servet veren kimdir?” de.

“-Allah'tır. Ya biz mutlaka hak yoldayız, ve-ya başımıza buyruk hareket ederek, açıkça hak yoldan uzak bir yanılığ içindeyiz, ya da siz” de.

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

25 “-Bizim işlediğimiz suçlardan, günahlardan siz sorumlu değilsiniz. Sizin işlediğiniz amellerden de biz sorumlu olmayacağız” de.

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

26 “- Geçmiş şeriatların ibkâ ettiği hükümleriyle Kur'an'ın rehberliğinde, benim evrensel peygamberliğimde Allah bizi bir araya getiriyor.

Allah'ın kurduğu bu düzene uyulmazsa, Allah daha sonra aramızda, hakkaniyet ile adâlet ile hüküm verecek. Durumumuzu açıklığa kavuşturacak hükmü veren ve her şeyi bilen O'dur” de.

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَحَقُّتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

27 “-İlâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, zihninizde Allah'a ortak kabul ettiğiniz varlıkları bana gösterin!” de.

Yok öyle bir şey, söylenecek tek söz var: O yalnız, kudretli, hikmet sahibi ve hükümler olan Allah'tır.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

28 Biz seni bütün insanların haklarının korunması, iyiliği için, ancak rahmetimizi, merhametimizi, ihsanımızı, sevgimizi müjdeleyici, sorumluluk, hesap ve cezayı hatırlatan uyarıcı olarak özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere gönderdik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

29 “- Eğer sözünüzde doğru iseniz, bu va'dettiğiniz, tehdit ettiğiniz kıyamet ne zaman kopacak?” diyorlar.

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾

30 “-Size öyle bir gün va'dedilmiştir ki, ne bir an erteleyebilirsiniz, ne de öne alabilirsiniz” de.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ
إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ

يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

★ 31 Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuurla altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenler, küfre saplananlar:

“- Biz, bu Kur'an'a ve Kur'an'ın vahyine muhatap olan önündeki zâta, Peygamber Muhammed'e asla inanmayacağız” derler. Sen inkârda, isyanda, baskı, zulüm ve işkencede, temel hak ve hürriyetleri, Allah yolunu ve Allah yolundaki faaliyetleri engellemede devam eden güç ve iktidar sahibi zâlimleri, Rablerinin huzurunda tutuklanmış halde, birbirlerine laf atarlarken bir görsen! Bir taraftan, temel hak ve hürriyetleri kısıtlanmış, baskıcı, zâlim idareler altında ezilenler, büyüklük taslayan zorba, güç ve iktidar sahiplerine:

“-Siz olmasaydınız, elbette biz mü'min kimseler olurduk”

derler.